

tager Hensyn til, at der i Forbindelse med § 1 foreslaas Bestemmelserne i § 6, som fastsætte, at de ti Procents Præmietillæg, som hidtil er blevet betalt for alle Forsikringer, som overstige 20,000 Kr., som altsaa er Anstaltens nuværende Maximum mod ordninger Præmie, fremtidig skal bortfalde, ikke blot for de nytegnede Forsikringer, men ogsaa for dem, som allerede ere tegnede paa de dyrere Vilkaar, hvilket sidste jo ogsaa er en Liberalitet. Naar man da sætter dette i Forbindelse med § 1, vil man se, at hvis denne Lov vedtages, vil der i Anstalten fremtidig kunne tegnes en samlet Sum paa eet Liv af 60,000 Kr. til den tarifmæssige Præmie, altsaa uden nogen Forhøjelse. Hvad § 3 angaar, indeholder dens Bestemmelser paa en vis Maade det modsatte af, hvad de nuværende Bestemmelser derom i Anstaltens Love fastsætte. Men trods den tilhueladende Modsatning er Forfælleren, som jeg skal naa vise, i Grunden ingen. Det er nu for Tiden saaledes, at naar en Forsikring træder ud af Kraft paa Grund af, at vedkommende forsikrede ikke har betalt sin Præmie, byder Loven for Anstalten, at den vedkommende for de allerede ydede Præmiebetaling skal erholde Forsikring for et reduceret Beløb, og i Stedet derfor har han kunnet faa Renværdien af den saaledes hævede Forsikring udbetalt, dersom han derom fremsætter Begæring. Dette foreslaas nu forandret derhen, at fremtidig skal en saadan Tilbagebetaling kontant finde Sted, dersom den forsikrede ikke fremsætter Ønske om i Stedet derfor at faa den nedsatte Forsikring. Bestemmelsen er altsaa i den Henseende fremdeles som hidtil overladt den forsikrede; kun er det bekvemmere for Anstalten og i de fleste Tilfælde ogsaa for den forsikrede, at det stilles i den omvendte Orden, eftersom der ofte kan blive Tale om saa smaa Forsikringer, at de slet ikke ere nærværdige, nemlig naar Præmien har været betalt i saa kort Tid, maaske i et enkelt eller i et Par Aar, at den Forsikring, der derved kan erhverves som fuldt betalt, bliver af en saa forsvindende Størrelse, at den for den forsikrede ikke spiller nogen som helst Rolle og for Anstalten kun vil volde Besvær. Dette er altsaa forebygget ved den nu foreslaaede Bestemmelse. § 4 er ogsaa en Indværelse til det forsikrede Publikum, idet den fremtidig fastsætter en Respitid af 14 Dage for Præmiens Betaling, uden at der derfor skal erlægges nogen Ekstrabetaling som Bøde for sen Betaling. Der er jo i øvrigt en Bestemmelse, der ikke blot træffes til Fordel for de forsikrede, men ogsaa for Anstalten, som saa selv faar en Respitid af

14 Dage til Præsentation af sine Forsikringsdokumenter til saadanne forsikrede, som den har tilfagt, at den hos dem vil hente Præmien. Det er derfor en Bestemmelse, som er saa vel i Anstaltens som de forsikredes Interesse, som her foreslaas vedtagen. Hvad § 6 angaar, har jeg allerede omtalt, at den udtaler en fremtidig Bortfalden af Præmietillæg, som hidtil ere oppebaarne for alle Forsikringer over 20,000 Kr. § 7 indeholder en midlertidig Berettigelse for Anstaltens Bestyrelse til efter nærmere Aftale med Ministeren at forhøje Anstaltens Præmier under særlige Forhold: Epidemier og deslige, og naar man tager Hensyn til, at en hvilken som helst anden Forsikringsanstalt har en let Afgang til at foretage en saadan Forhøjelse gennem sin Bestyrelse eller sine Deltagere i den Virksomhed, den udøver, medens Statsanstalten nu er nødsaget til ved særlig Lov at erhverve en saadan Tilladelse til at forhøje Præmien, maa man finde det meget rimeligere, at der gives en saadan almindelig Tilladelse, da denne Forhøjelse jo let kan ønskes under saadanne Forhold, hvorunder der slet ikke kan blive Tale om at erhverve Tilladelsen saa hurtigt, at den kan have den Virkning og gøre den Nytte, som netop tilsigtes. Hvad § 8 angaar, da gaar den ud paa en Forhøjelse af den Grænse, som Anstalten nu har med Hensyn til de Beløb, som den kan udbetale til sine Agenter. For nærværende Tid er denne Grænse $4\frac{1}{4}$ pCt., tidligere har den været betydelig lavere, men gennem forskellige Finanslove er den bleven forhøjet til disse $4\frac{1}{4}$ pCt. af Indstubbene, og den ønskes nu yderligere forhøjet til 6 pCt., et Forslag, som jeg meget vel kan anbefale, eftersom det er utvivlsomt, at de forsikrede nu til Dags stille ganske overordentlig store Fordringer til ikke blot at blive opsogte af Agenterne, men ogsaa til at blive belærte og vejledede. Naar Folk trækkes til at tegne Livsforf. kunne de tit være meget villige dertil, naar det kommer til Stykket, og finde det da fortræffeligt; men af sig selv komme forholdsvis saa, og naar nu Anstalten ønsker en saadan Forhøjelse af denne Grænse for, hvad der kan anvendes til disse Formaal, ser jeg deri et Bevis for, at det er Statsanstaltens Hensigt virkelig at søge at popularisere sin Virksomhed saa meget som muligt, at søge den størst mulige Tilgang; thi hvis Opgaven ikke gik ud paa at forøge Virksomheden, vilde der ikke være nogen Anledning til at ønske en Forhøjelse paa dette Punkt. Det skal glæde mig i høj Grad, dersom Anstalten vil popularisere Livsforf. iringen her i Landet, saa meget det staar i dens Magt. Jeg hilser som sagt Forslaget